

Arrest

nr. 295 934 van 19 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guatemalteekse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat G. GASPART en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart de Guatemalteekse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 26 oktober 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoekster op 20 april 2023. Zij werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en haar advocaat was aanwezig.

1.3. Op 22 mei 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guatemalteekse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit San Pedro Sacatepequez. U woonde daar samen met uw ouders en kinderen. U was gescheiden van de vader van uw kinderen. U kende uw huidige partner P. A. L. F. (CGVS [...]) sinds kinds af aan. Enkele jaren geleden begonnen jullie te spreken met elkaar, waarna jullie een koppel vormden. Uw partner en zijn broer P. A. J. M. (CGVS [...]) hadden een eigen confectiezaak. U sloot zich bij hen aan en werkte gedurende drie jaar samen met hen.

In 2017 begonnen de Patrulleros Ronderos uw familie te viseren om verschillende redenen. Ze veroorzaakten uw familie verschillende problemen over de loop van verschillende jaren. Zo werden onder andere uw broers door hen in elkaar geslagen. Zij stonden het namelijk toe dat u als alleenstaande vrouw met kinderen een nieuwe relatie aanging. Zelf werd u bedreigd door hen omwille van uw relatie met uw huidige partner. Zij bedreigden u met een groep van veertig à vijftig man mondeling en via briefjes.

Begin 2021 begonnen uw partner en zijn broer dreigtelefoontjes te krijgen van bendeleden die afpersgeld van hen eisten. U kreeg ook dreigtelefoontjes om afpersgeld te betalen, maar snapte niet waarom. Rond 17 november 2021 werd de broer van uw partner beroofd door de bendeleden, die hem al zijn werkmateriaal afnamen. Op 19 november 2021 gebeurde hetzelfde bij uw partner. Zij gingen diezelfde dag nog naar het Openbaar Ministerie om klacht neer te leggen. U was niet op de hoogte van deze incidenten. Uw partner en zijn broer beslisten om het land te verlaten wegens een vrees voor uw leven, maar vertelden u naar waar zij gingen noch om welke reden zij het land verlieten. U bleef achter in Guatemala als verantwoordelijke van de confectiezaak.

In oktober 2022 merkte u dat u in de gaten werd gehouden door bendeleden. Toen u op 11 oktober 2022 onderweg was met uw verkoopwaar naar een klant, werd u door de bendeleden beroofd van al uw bezittingen. De bendeleden zeiden tevens dat het de laatste keer was dat ze u daar wilden zien. Ze zeiden dat ze wisten waar u woonde en dat u in de gaten gehouden zou worden. Diezelfde dag diende u klacht in bij het Openbaar Ministerie. U besliste om Guatemala te verlaten wegens een vrees voor uw leven. U deed dit op 13 oktober 2022. Op 14 oktober 2022 kwam u aan in België. Op 26 oktober 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een document van het Openbaar Ministerie neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Guatemala diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door een bende of door de Patrulleros Ronderos door een samenloop van problemen (CGVS p. 9 – p. 12). Gezien u echter verschillende niet overeenstemmende, weinig aannemelijke en niet overtuigende verklaringen aflegt dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden asielmotieven.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat er grote vraagtekens worden geplaatst bij de relatie tussen u en uw partner gezien jullie verschillende tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie relatie.

Zo is het ten eerste opvallend dat u en uw partner verschillende verklaringen afleggen over de aanvang van jullie relatie. Ten tijde van uw DVZ interview, in december 2022, verklaarde u dat een relatie van vijf jaar had met uw partner (verklaring DVZ 16). Wanneer aan uw partner wordt gevraagd sinds wanneer

jullie een relatie hebben, zegt hij dat jullie elkaar in Guatemala twee jaar kenden. Ter verduidelijking gevraagd aan hem wanneer jullie relatie begonnen, zegt hij dat dat twee jaar geleden was. Wanneer uw partner wordt gevraagd of hij een idee heeft waarom u op de DVZ verklaarde dat jullie al vijf jaar een relatie hebben, zegt hij plots dat dat inderdaad sinds vijf jaar geleden is. Hij voegt daar vaagweg aan toe dat hij u niet aan zijn ouders voorstelde. Wanneer aan hem wordt gevraagd waarom hij zojuist zei dat hij u twee jaar geleden leerde kennen, zegt hij dat hij dat zo in zijn hoofd heeft. Jullie hebben een relatie sinds twee jaar, maar sinds vijf jaar geleden hebben jullie een relatie door berichtjes naar elkaar te sturen. Uw partner wordt erop gewezen dat hij verklaarde u twee jaar te hebben gekend in Guatemala. Hij antwoordt slechts vaag dat jullie een serieuze relatie hebben sinds twee jaar (CGVS [...] p. 4). Uit de verklaringen van uw partner kan worden afgeleid dat jullie gedurende drie jaar een geheime relatie hadden. Het is dan ook opvallend dat wanneer aan u wordt gevraagd wanneer u en uw partner zijn beginnen spreken tegen elkaar, u zegt dat jullie elkaar nu twee jaar kennen. U zegt dat jullie eerst drie of vier maanden vrienden waren vooraleer jullie relatie aanvingen. U wordt gewezen op de verschillende verklaringen van uw partner, waarop u geen overtuigend antwoord geeft. Zo zegt u dat jullie geheime relatie volgens u niet drie jaar duurde en geeft u voor de rest een antwoord naast de kwestie. U wordt opnieuw gewezen op het verschil in jullie verklaringen. U zegt dat u niet weet wat uw partner heeft verklaard, maar dat jullie elkaar hebben leren kennen op het werk. Drie of vier maanden daarna begonnen jullie relatie (CGVS p. 7). Wanneer uw partner wordt gewezen op het feit dat u niets afweet over jullie geheime relatie die vijf jaar geleden startte, zegt hij plots dat jullie toen vrienden waren (CGVS [...] p. 8). Deze verklaring komt wederom niet overeen met uw verklaring gedurende drie of vier maanden vrienden te zijn geweest vooraleer jullie relatie aanvingen. Het is erg opvallend dat u en uw partner danig verschillende verklaringen afleggen over het begin van jullie relatie en die verklaringen bovendien ook slechts aanpassen na confrontatie. Jullie verklaringen doen reeds twijfel rijzen over de echtheid van jullie relatie.

Bovendien is het ook opvallend dat u op de DVZ zelf verklaarde dat u op dat moment een vijf jaar durende relatie met uw man had, wat u op het CGVS volledig schijnt te zijn vergeten (verklaring DVZ 16 en CGVS p. 4). Wanneer u wordt gevraagd waarom u op de DVZ verklaarde dat u en uw man reeds vijf jaar een relatie hadden op dat moment, zegt u dat u zich niet kan herinneren of u dat heeft gezegd, maar wel dat u heeft gezegd dat jullie elkaar al twee jaar kennen (CGVS p. 7 en p. 8). Dat u zich niet zou kunnen herinneren of en waarom u op de DVZ verklaarde dat jullie een relatie van vijf jaar hadden op dat moment is opvallend. Dit valt bovendien wederom niet te rijmen met de verklaringen van uw partner, die verklaarde dat jullie slechts vrienden waren. Deze vaststellingen doen verder twijfel rijzen over de echtheid van jullie relatie.

Het is verder te meer opvallend dat uw partner, ten tijde van zijn interview op de DVZ, niet vermeldde dat hij een relatie had met u (verklaring DVZ 15b). Nochtans verklaren jullie op het CGVS beiden dat jullie sinds twee jaar een serieuze relatie hebben, wat aldus sinds ongeveer april 2021 is (CGVS p. 5 en CGVS [...] p. 4).

Wanneer uw partner wordt gewezen dat hij jullie relatie niet vermeldde op de DVZ, zegt hij dat dat komt omdat jullie niet getrouwd zijn. Uw partner wordt erop gewezen dat op de DVZ wordt gevraagd naar zowel getrouwde als niet getrouwde koppels. Hij herhaalt slechts dat jullie niet getrouwd zijn. Nogmaals gevraagd waarom hij u niet vermeldde op de DVZ, zegt hij alleen naar België kwam en op dat moment niet wist dat hij een serieuze relatie had met u (CGVS [...] p. 4). Deze verklaring ligt niet in lijn met zijn verklaring een serieuze relatie te hebben met u sinds twee jaar. Dat uw partner u op geen enkel moment vermeldde op de DVZ en hier geen duidelijke en aannemelijke verklaring voor heeft is zeer opvallend en stelt jullie relatie verder in vraag.

Verder is het zeer opvallend dat u en uw partner verschillende verklaringen afleggen over sinds wanneer jullie elkaar kenden. U zegt dat jullie elkaar al van kinds af aan kenden, maar destijds nooit hadden gesproken met elkaar (CGVS p. 6). Uw partner zegt hier niets over, maar zegt slechts dat jullie elkaar een eerste keer leerden kennen op straat (CGVS [...] p. 4). Dat hij spontaan niet zou vermelden dat jullie elkaar van kinds af aan al kenden is opvallend en doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van jullie relatie.

Verder is het zeer opvallend dat jullie geen overeenstemmende verklaringen afleggen over wat jullie allemaal samen deden als koppel in Guatemala. U verklaart spontaan dat jullie samen werkten, maar niets anders deden. U was namelijk bang van de groeperingen die niet toestaan dat iemand die al een partner heeft gehad, een relatie aangaat met iemand anders. U benadrukt dat u nooit met uw partner uitging en dat jullie nooit samen ergens naartoe gingen omdat u bang was. Ter bevestiging gevraagd of

u en uw partner behalve werken soms dingen samen deden in Guatemala, zegt u van niet. gevraagd of jullie soms naar andere plaatsen gingen of uitgingen, zegt u van niet. U had twee kinderen en was niet vrij. U wordt ter bevestiging gevraagd of in al de tijd dat jullie samen waren in Guatemala, jullie nooit iets samen hebben gedaan buiten het werk. U bevestigt dat en zegt dat u de mogelijkheid niet had. Door uw kinderen had u daar geen tijd voor (CGVS p. 5). Het is dan ook erg opvallend dat uw partner verklaart dat jullie samen uit gingen eten, wandelen, nieuwe plaatsen bezochten en naar een pretpark gingen, waar hij overigens goede herinneringen aan overhoudt (CGVS [...] p. 5). U wordt gewezen op deze verklaringen van uw partner. Plots zegt u dat er wel momenten zijn geweest waarop jullie zijn gegaan, maar dat u daarna problemen kreeg met uw moeder. Ze vroeg u waarom u met hem uitging terwijl u kinderen had. Jullie hadden niet zo veel tijd om uit te gaan. U wordt gevraagd waarom u eerder verschillende keren bevestigde dat u en uw partner buiten het werk nooit iets hebben gedaan samen. Plots zegt u dat u niet heeft gezegd dat dat nooit gebeurde. Jullie deden dat gewoonweg niet vaak (CGVS p. 6). Dat u uw eerdere verklaringen zonder meer ontkent en deze verklaringen gewoon aanpast, is absoluut niet overtuigend en doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. De verschillende verklaringen van u en uw partner over jullie relatie in Guatemala doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relatie.

Gezien dit geheel aan elementen, waarvan ook één infra zal worden toegelicht, kan er geen geloof worden gehecht aan de relatie tussen u en uw partner. Dit tast jullie algemene geloofwaardigheid ernstig aan, alsook de geloofwaardigheid van problemen met de Patrulleros Ronderos die voortvloeiden uit jullie relatie (zie infra).

Verder kan er weinig geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid in de confectiezaak van uw partner en zijn broer. Dit is zo gezien u en uw partner verschillende verklaringen afleggen. Wanneer aan uw partner wordt gevraagd wanneer u begon te werken in de zaak, zegt hij dat u kort voor zijn vertrek uit het land – ongeveer zes maanden daarvoor– bij hem begon te werken (CGVS [...] p. 5). U daarentegen verklaart dat uw partner en zijn broer de zaak vier jaar hadden en dat u drie jaar met hen heeft samengewerkt. U wordt gevraagd hoe het komt dat uw partner verklaarde dat u zes maanden voor zijn vertrek uit het land begon te werken in de zaak, terwijl u verklaart dat u er drie jaar eerder al begon te werken. U geeft een antwoord volledig naast de kwestie (CGVS p. 8). Gezien jullie zulke niet overeenstemmende verklaringen afleggen kan er geen geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid in hun zaak.

Hoe dan ook werden de problemen naar aanleiding van jullie werk in de zaak ongeloofwaardig bevonden door het CGVS (zie beslissingen partner en zijn broer). Hierdoor worden uw problemen, die hieruit voortvloeien, automatisch ook ongeloofwaardig geacht (CGVS p. 9, p. 15 en p. 16).

Wat betreft uw voorgehouden problemen met de Patrulleros Ronderos dient eveneens te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen (CGVS p. 10 en p. 11).

Zo is het ten eerste zeer opvallend dat u met geen woord repte over deze problemen tijdens uw interview op de DVZ (CGVS vragenlijst 5). Nochtans blijkt uit uw interview op het CGVS dat deze problemen jarenlang hebben aangesleept, u verschillende keren met de dood bent bedreigd geweest en opgezocht werd door een groep van veertig tot vijftig personen (CGVS p. 14 en p. 15). Wanneer u wordt gevraagd waarom u daar niets over vermeldde op de DVZ, zegt u dat u dat geprobeerd heeft maar dat de medewerkers toen meer wilden weten over wat de feiten die in uw klacht waren opgenomen. U wordt erop gewezen dat men u tijdens het interview op de DVZ niet vroeg wat er in de klacht staat, maar waarom u asiel aanvraagt. Plots zegt u dat u wel gezegd heeft dat u vermoord kon worden omwille van de bedreigingen die u had gekregen van de Patrulleros. Dit is slechts een blote bewering. U wordt er opnieuw op gewezen dat u niets vermeldde over de Patrulleros tijdens uw eerste interview (CGVS p. 15). Hierop erkent u weer dat u enkel heeft gesproken over de gebeurtenissen in uw klacht. Het gebrek aan coherentie in uw antwoorden is erg opvallend. U wordt gevraagd hoe het komt dat u op geen enkel moment heeft vermeld dat u bedreigd werd door een groep van veertig à vijftig personen. U zegt dat u dacht om enkel over uw klacht te spreken omdat u die had. U wilde wel spreken over de Patrulleros, maar de medewerker in kwestie hield u tegen. De medewerker zei dat hij er niets over wilde horen en dat u moest zeggen wat er in uw klacht staat (CGVS p. 16). Aan zo een flagrante, blote bewering kan als vanzelfsprekend geen geloof worden gehecht. Uw gebrekkige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Bovendien verklaarde u op de DVZ dat uw problemen aanvingen in september 2022. Wanneer u een eerste keer wordt gevraagd waarom u dit zei terwijl uit uw onderhoud op het CGVS blijkt dat de

problemen veel eerder aanvingen, geeft u geen antwoord op de vraag. U zegt slechts dat alles vroeger is begonnen en wilt verder de feiten uit de doeken doen, waarop u wordt onderbroken. U wordt nogmaals gevraagd waarom u zelf verklaarde dat de problemen begonnen in september 2022. Opnieuw geeft u een on samenhangend antwoord volledig naast de kwestie. U zegt dat de problemen toen zijn begonnen en dat de Patrulleros u niet meer wilden zien omdat u een relatie had met uw huidige partner (CGVS p. 16). Uw tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen met de Patrulleros Ronderos.

Wat dit betreft dient nog te worden opgemerkt dat het zeer opmerkelijk is dat uw partner vergeet te vermelden dat u problemen kende met de Patrulleros omwille van jullie relatie met elkaar. Wanneer hem wordt gevraagd waarom u werd lastiggevalen door de Patrulleros, zegt hij dat uw familieleden ervan werden beschuldigd afpersers te zijn en uw broer ervan werd beschuldigd een meisje te hebben verkracht. Gevraagd of er nog andere redenen waarom u door de Patrulleros werd lastiggevalen, zegt hij dat dat was omdat u met een andere jongen sprak op straat en omwille van de kledij die u droeg. Een laatste keer gevraagd of er nog andere redenen waren voor waarom u werd lastiggevalen, zegt hij dat uw familieleden ervan werden beschuldigd dieven te zijn en u doodsb bedreigingen kreeg (CGVS [...] p. 13). Wanneer uw partner erop wordt gewezen dat u verklaarde problemen te hebben gekend met de Patrulleros omwille van jullie relatie, zegt hij dat dat inderdaad ook een reden is. Een eerste keer gevraagd hoe het komt dat hij er niet aan dacht dat te vermelden wanneer hem werd gevraagd waarom de Patrulleros u bedreigden, geeft hij geen antwoord op de vraag. Nogmaals gevraagd waarom hij dat niet zelf aanhaalde, zegt hij dat hij de vraag niet goed had begrepen. Gezien uw partner enkele keren dezelfde vraag werd gesteld en hij telkens wel degelijk een antwoord gaf, overtuigt deze verklaring absoluut niet. Dat uw partner er zelf niet aan dacht te zeggen dat u problemen kende met de Patrulleros door jullie relatie is zeer eigenaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zowel jullie relatie als uw vermeende problemen met de Patrulleros.

Verder kan hier nog aan worden toegevoegd dat het eigenaardig is dat de Patrulleros Ronderos u zouden willen vermoorden omdat u een relatie had met uw huidige partner (CGVS p. 11, p. 14 en p. 15). Uit algemene informatie blijkt dat de Patrulleros Ronderos de controle hebben over bepaalde wijken en dat zij zich daar soms bezighouden met afpersing, wraak, controle van territorium en daarmee gepaard gaande agressie, diefstallen, bedreigingen en politieke rivaliteit. Daarnaast leggen ze ook verplichte quota op voor hun diensten. Uit uw verklaringen is het volstrekt onduidelijk waarom de Patrulleros Ronderos u zouden willen vermoorden omwille van uw relatie met uw partner. Hoe dan ook, zoals hierboven reeds aangehaald, kan er geen geloof worden gehecht aan jullie relatie, waardoor dit de geloofwaardigheid van uw problemen eveneens aantast.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u op basis van de vermeende problemen die uw familie zou hebben gekend niet in aanmerking komt voor internationale bescherming (CGVS p. 10, p. 11, p. 13 en p. 14). Op basis van andermans problemen zonder meer slaagt u er namelijk niet in om een persoonlijke vrees voor vervolging te staven. Bovendien dient hier nogmaals vermeld te worden dat u deze problemen, die in 2017 aanvingen en tot op heden nog steeds voortduren, niet eens heeft aangehaald op de DVZ (CGVS p. 13 en p. 14). Dit doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van de feiten en aan uw vrees. Daarnaast dient eraan herinnerd te worden uw algemene geloofwaardigheid door het geheel aan elementen supra ernstig werd geschaad, waardoor ook automatisch vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de vermeende problemen van uw familie.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Guatemala te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort heeft betrekking op uw Guatemalteekse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. Het document van het Openbaar Ministerie heeft betrekking op de overval die u meemaakte. In het document staat dat u de overval slechts wilt aangeven, maar tegelijkertijd uw aangifte wilt laten seponeren en geen verder onderzoek wenst te laten voeren. Dit document kan slechts dienen ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas, wat bij u niet het geval is. Hier dient namelijk te worden opgemerkt dat dit document louter is opgesteld op basis van uw verklaringen en niet is gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan.

U brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. U vraagt in tegendeel zelfs expliciet om geen verder onderzoek te voeren. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering kan aan deze aangifte, die niet meer bevat dan uw eigen verklaringen, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker van internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “reëel risico” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit “de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict”. Het CGVS benadrukt hierbij dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig geweld. Willekeurig geweld is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig/willekeurig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met willekeurig is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in

het land van herkomst, in casu Guatemala, zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in Guatemala en dat het merendeel van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendegeïmpliceerd is. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Het geweld wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, Guatemalteekse veiligheidsdiensten en private veiligheidsdiensten, die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in Guatemala, doch benadrukt dat uit de aard en/of de vorm waarin het crimineel geweld plaatsvindt, blijkt dat Guatemalteekse burgers geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. geld, wraak, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Guatemala is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Guatemala precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Guatemala een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dit wordt overigens bevestigd in de UNHCR Eligibility Guidelines. UNHCR wijst er namelijk op dat het meeste, zo niet al het, geweld in Guatemala doelgericht van aard is, waarbij individuen of bevolkingsgroepen voor specifieke redenen geïmpliceerd worden (zie UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Guatemala van januari 2018, pagina 57). Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt dan ook geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster een beoordelingsfout aan en de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 (hierna: ‘de Vreemdelingenwet’); de formele motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet; en het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen).

Na een theoretische uiteenzetting van de door verzoekster geschonden geachte bepalingen en beginselen, argumenteert zij als volgt: “Verzoekers volharden in hun relaas. Het agentschap EASO heeft een studie uitgegeven over het onderzoek naar de geloofwaardigheid van relaas (EASO, Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System, 2018 (internetlink). In deze studie werden 4 indicatoren aangeduid : 1. Interne coherentie, 2. externe coherentie, 3. voldoende detaillering en 4. waarschijnlijkheid. (EASO, p. 84). Een relaas moet coherent zijn. Indien sommige aspecten onzeker of opmerkelijk kunnen zijn is dit niet noodzakelijk een reden om het relaas als ongeloofwaardig te bestempelen (EASO, p. 85). De verwachtingen op vlak van coherentie mogen niet oplopen tot de eis van perfectie. Dat verzoekers onderling niet alle elementen van hun eigen ervaringen bespraken is misschien opmerkelijk, maar laat u nog steeds toe om hun relaas als geloofwaardig te achten. Ook de aanwezigheid van tegenstrijdigheden tussen verzoekers ontslaat de verwerende partij niet om een onderzoek te voeren naar de geloofwaardigheid van het relaas op basis van de andere indicatoren. Externe coherentie is onderzocht door de verklaringen van een verzoeker te vergelijken met de aanwezige documentatie.

Dit is ook een verplichting op basis van artikel 48/6, §5, a) van de wet van de Vreemdelingenwet. Op dit vlak is de bijgebrachte informatie over de situatie in Guatemala, de aanwezigheid van bendes en de algemene situatie coherent met de verklaringen van verzoekers. Deze documentatie beschrijft de invloed van de criminele bendes op de Guatemalaanse maatschappij, hun gewelddadig acties en de corruptie van de Guatemalaanse autoriteiten door dezelfde criminele bendes. Het relaas van de verzoekers past perfect in de aanwezige informatie wat de geloofwaardigheid ervan versterkt. Detaillering is de derde indicator. Verzoekers nodigen U Raad uit om hun verklaringen opnieuw te onderzoeken en te besluiten dat zij toekomen aan alle verwachtingen op vlak van detaillering. Waarschijnlijkheid is de vierde indicator. Gezien de inherente subjectiviteit moet deze indicator met voorzichtigheid worden gebruikt. In casu blijkt geen onwaarschijnlijkheid. In haar onderzoek heeft de verwerende partij te veel gewicht gegeven aan de tegenstrijdigheden en te weinig aan de landeninformatie over Guatemala. Deze landeninformatie toont aan dat de bendes er een groot invloed op het dagelijks leven hebben (zie UNHCR guidelines, pp. 14 e. v.). Deze bende maken zich schuldig onder andere aan afpersingen. Zij oefenen een effectief controle op de bevolking, door middel van bedreigingen en geweld. Het weigeren van een eis van de bende is gezien als een daad van verzet die aanleiding kunnen geven tot de moord van de persoon die zich tegen het gezag van de bende verzet, al dan niet met eerdere bedreigingen (zie UNHCR guidelines, p.p. 40-41). De stelling van de verwerende partij dat de patrulleros ronderos zich niet zouden moeien met privé zaken van iemand berust op geen duidelijke informatie en is enkel en alleen een veronderstelling. Er kan niet ernstig getwijfeld worden aan de relatie tussen verzoekster en haar partner, gezien op de samenwoning tussen verzoekster en haar partner sinds haar aankomst in België. Dit zwaarwichtig element moet in overweging worden genomen. Ook al zou de verwerende partij correct geen geloof hechten aan de relatie tussen verzoekster en haar partner, kan dit niet automatisch leiden tot het als ongeloofwaardig beschouwen van alle verklaringen van verzoekster. Zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van een relaas, dan is de bevoegde overheid niet vrijgesteld van haar opdracht om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar het land van nationaliteit (zie in die zin arrest n° 280067 van 14 november 2022). Het is dus in schending van dit beginsel en van artikel 48/6 van de wet van 15.12.1980 dat de verwerende partij als volgt motiveert over de problemen van de familie van verzoekster: Daarnaast dient eraan herinnerd te worden uw algemene geloofwaardigheid door het geheel aan elementen supra ernstig werd geschaad, waardoor ook automatisch vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de vermeende problemen van uw familie. Om al deze redenen moet verzoekers relaas geloofwaardig worden geacht en moet het statuut van vluchteling worden toegekend.”.

Verzoekster vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen.

2.2. Verzoekster voegt de bestreden beslissingen en het bewijs juridische tweedelijnsbijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster

om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoekster legt bij de indiening van haar verzoeken om internationale bescherming een kopie neer van haar Guatemalteekse paspoort. Hieruit blijkt haar identiteit en Guatemalteekse nationaliteit, die op geen enkele wijze betwist worden door de commissaris-generaal.

5.3. Volgens haar verklaringen kende verzoekster problemen met de bende Patrulleros Ronderos die haar familie om diverse redenen in 2017 begon te viseren. Verzoeker verklaart dat zij door hen werd bedreigd omwille van haar relatie met haar huidige partner.

Daarnaast werd zij volgens haar verklaringen in oktober 2022 in de gaten gehouden door bendeleden en op 11 oktober 2022 beroofd van haar koopwaar door bendeleden die haar zeiden dat ze haar daar niet meer wilden zien. Verzoekster werkte op dat ogenblik als verantwoordelijke van de confectiezaak van haar partner en diens broer. De twee broers hadden Guatemala in november 2021 verlaten nadat zij in het kader van hun confectiekledingzaak door bendes werden afgeperst en beroofd en hierover klacht hadden ingediend bij de autoriteiten. Verzoekster diende klacht in op 11 oktober 2022 omwille van beroving vertrok op 13 oktober 2022 naar België waar zij op 26 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

5.4. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie, blijkt dat er in Guatemala sprake is van wijdverspreid geweld. Dit geweld wordt deels gepleegd door verschillende bendes en drugsorganisaties die daar zeer actief zijn. Zij maken zich schuldig aan gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. Daarnaast maken de Guatemalteekse veiligheidsdiensten en de private veiligheidsdiensten zich ook schuldig aan geweld. Burgers met een bepaald profiel kunnen worden gevisieerd door dit crimineel en politieel geweld. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen waarvan de bendes of andere georganiseerde criminele groeperingen menen dat zij zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen in bepaalde beroepsgroepen of in bepaalde posities die slachtoffer kunnen worden van afpersing, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes, personen van wie wordt vermeend dat zijn banden hebben met een bende, LGBT-personen, kinderen, meisjes en vrouwen met specifieke profielen of in specifieke omstandigheden, bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, (inheemse) gemeenschapsleiders, rechters, officieren van justitie en advocaten, familieleden van de voorgaande risicoprofielen, enz. (UNHCR *Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers in Guatemala*, januari 2018, p. 38 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*, p. 38). Het risico voor verzoekers moet aldus concreet aannemelijk worden gemaakt, waarbij van hen mag worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit kan blijken dat zij persoonlijk omwille van een bepaald profiel dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Guatemala.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekers zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten hun individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Guatemala, zoals beschreven in objectieve bronnen. Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekster in gebreke om een actuele gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico ernstige schade individueel en concreet aannemelijk te maken omdat haar verklaringen over haar problemen met bendeleden in Guatemala niet geloofwaardig zijn.

5.5. De Raad stelt ten eerste vast, in navolging van de bestreden beslissing, dat verzoeksters verklaringen over het begin, duur en activiteiten tijdens haar relatie met haar partner, zodanig verschillen van de verklaringen van haar partner hierover, dat ernstig kan getwijfeld worden aan de relatie die zij verklaarde gehad te hebben met haar partner, die samen met zijn broer de confectiekleding zaak uitbaatte die verzoekster voortzette na haar vertrek. Verzoekster verklaarde immers bij de DVZ dat zij en haar partner een relatie van vijf jaar hebben, (verklaring DVZ, punt 16) en tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij elkaar twee jaar kennen maar dat ze eerst drie of vier maanden vrienden waren vooraleer hun relatie begon. Uit de notities van haar partner tijdens diens persoonlijk onderhoud blijkt dat hij zijn verklaringen aanpast naarmate hij wordt geconfronteerd met de verklaringen van verzoekster over de start van hun relatie. Haar partner verklaarde immers eerst dat hun relatie twee jaar geleden begon (administratief dossier, map landeninformatie, notities PO partner, p. 3) en nadat hem wordt gevraagd of hij weet hoe het komt dat verzoekster bij de DVZ verklaarde dat zij al vijf jaar samen zijn *“ja, sinds vijf jaargeleden. (...)”* en gevraagd waarom hij eerst zei twee jaar geleden: *“Zo heb ik het in mijn hoofd. Dat wij een relatie hebben sinds twee jaar, maar wij hadden wel een relatie sinds berichtjes te sturen sinds vijf jaar geleden”* (idem, p. 4). Wanneer hem de vraag wordt gesteld waarom hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna ‘DVZ’) niet zei dat hij een partner had, verklaart de partner van verzoekster *“Nee. Ik kan mij dat niet herinneren. Ik ben alleen hier naartoe gekomen.”*

Op dat moment wist ik niet dat ik een serieuze relatie met haar had. Maar nu is zij hier, we delen ons leven. We hebben een relatie met elkaar" (idem, p. 4). In zoverre verzoekster verklaarde dat zij sinds vijf jaar dan wel twee jaar een serieuze relatie had met haar partner, blijkt uit de verklaringen van haar partner in elk geval dat het voor hem niet duidelijk was dat het om een serieuze relatie ging. Niet alleen vermeldde hij dit niet bij de DVZ, maar bleek hij er toen niet van op de hoogte te zijn dat het om een serieuze relatie ging, in tegenstelling tot wat verzoekster verklaarde. Verzoekster zelf kon geen overtuigende verklaring geven waarom zij bij de DVZ verklaarde dat zij al vijf jaar een relatie had met haar partner en op het CGVS dat de relatie twee jaar geleden serieus begonnen was. Dat zij zich niet kon herinneren waarom zij dit bij de DVZ had verklaard, zoals zij verklaarde bij het CGVS, kan in elk geval niet overtuigen. Van verzoekster kan als volwassen vrouw in goede gezondheid redelijkerwijze verwacht worden dat zij in haar opeenvolgende interviews in staat is om consistente verklaringen af te leggen over een relatie die zij zelf als ernstig omschrijft sinds twee jaar. Het zelfde geldt voor haar partner. De vaststelling dat verzoekster en haar partner dermate uiteenlopende en wisselende verklaringen afleggen over de vraag wanneer hun relatie startte, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van hun verklaringen dat zij een ernstige relatie hadden voor hun vertrek uit Guatemala.

Verder stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeksters verklaringen over de activiteiten die zij samen met haar partner in Guatemala deed danig verschillen van de verklaringen van haar partner hierover. Verzoekster verklaart dat zij enkel samen werkten maar dat zij verder niets samen deden uit schrik voor represailles van de bendes die niet zouden goedkeuren dat zij als gescheiden moeder een opnieuw een relatie zou hebben met een andere man (notities PO, p. 5-6). Verzoeksters partner daarentegen verklaart dat hij naar het huis van zijn partner is gegaan en werd voorgesteld aan haar ouders, dat zij naar pretparken gingen en er samen aten (administratief dossier, map landeninformatie, notities PO partner, p. 5). Hiermee geconfronteerd verklaart verzoekster plots dat er wel momenten waren waarop *"ze gegaan zijn"* maar dat zij daarna problemen heeft gehad met haar moeder en dat *"ik heb niet gezegd nooit. Wij deden dat niet vaak. Wij gingen soms naar buiten om werk ergens naartoe te brengen of materialen ergens op te halen. Maar wij gingen niet heel vaak uit. Zoals ik gezegd heb had ik mijn kinderen. We hadden niet zoveel tijd om samen uit te gaan"* (notities PO, p. 6). Uit dit alles blijkt dat verzoekster haar verklaringen aanpaste naargelang zij werd geconfronteerd met de verklaringen van haar partner met betrekking tot de activiteiten die zij als partners in een relatie ondernamen.

Daargelaten de vraag of deze vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van verzoekster en haar partner, wiens identiteit en nationaliteit niet betwist worden, ondermijnen, blijkt uit het voorgaande in elk geval dat de verklaringen van verzoekster en haar partner over hun relatie voor hun vertrek uit Guatemala zo uiteenlopend zijn dat hun verklaringen dat zij een (serieuze) relatie hadden in de periode, niet geloofwaardig zijn. Door louter te stellen in het verzoekschrift dat niet ernstig kan getwijfeld worden aan de relatie tussen verzoekster en haar partner aangezien zij in België samenwonen, doet verzoekster geen afbreuk aan de hierboven en in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster en haar partner over de start, duur en activiteiten tijdens hun relatie in Guatemala. Zij gaat op geen enkele wijze in op deze tegenstrijdigheden die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier en onderneemt geen enkele poging om deze aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen zodat zij deze ook niet kan weerleggen. Dat verzoekster en haar partner in België zouden samenleven en een relatie zouden hebben betekent niet dat zij voordien in Guatemala een relatie hadden zoals zij beweren. Zoals hierboven uiteengezet maken zij dit laatste niet aannemelijk.

Verder moet in navolging van de bestreden beslissing worden vastgesteld dat verzoeksters verklaringen over haar betrokkenheid in de confectiezaak van haar partner en diens broer weinig overtuigend zijn. Zo verklaarde verzoekster dat zij drie jaar met hen heeft samengewerkt vooraleer zij de zaak verderzette nadat zij naar België vertrokken waren (notities PO, p. 8) terwijl haar partner verklaarde dat zij zes maanden voor zijn vertrek in november 2021 in de zaak begon te werken (administratief dossier, map landeninformatie, notities PO partner, p. 5). Ook op dit punt blijken verzoeksters verklaringen zeer verschillend te zijn van de verklaringen van haar partner. Verzoekster trachtte dit te verklaren door te stellen dat zij eerst als naaister werkte en pas als verantwoordelijke nadat haar partner en zijn broer weg waren, maar uit de notities van het persoonlijk onderhoud van haar partner blijkt dat deze nergens melding maakte van het gegeven dat zij eerst een andere functie zou hebben uitgeoefend in hun zaak. Andermaal stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift geen enkele poging wordt ondernomen om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt te weerleggen. In zoverre verzoekster zich beroept op problemen met de bende die haar partner en diens broer zou hebben afgeperst en het feit dat ook zij door de bende om geld zou zijn gevraagd, wijst de Raad er op dat hij in zijn arrest nr. 295 933 van 19 oktober 2023 heeft vastgesteld dat aan de door haar partner en diens broer voorgehouden problemen met een bende geen geloof kan worden gehecht.

Gelet op wat hierboven werd besloten met betrekking tot haar betrokkenheid bij de activiteiten van de confectiekledingzaak, maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat zij in het kader van deze activiteiten, waarvan zij overigens ook geen enkel begin van bewijs neerlegt, door benedeleden zou zijn afgeperst en bedreigd.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekster haar voorgehouden problemen met de Patrulleros Ronderos omwille van haar relatie met haar partner in de door haar geschetste omstandigheden evenmin aannemelijk maakt. Hierboven werd reeds vastgesteld dat hun verklaringen over hun relatie voor hun vertrek uit Guatemala niet geloofwaardig zijn, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan haar verklaring dat zij omwille van haar relatie met haar partner problemen kreeg met deze bende. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster hiervan geen enkele melding maakte bij de DVZ, terwijl deze problemen al jaren zouden aangesleept hebben en dat ook haar partner hiervan spontaan geen enkele melding maakte ook al werd hem tot driemaal toe gevraagd waarom verzoekster door de Patrulleros Ronderos werd lastiggevallen. Pas wanneer hij uitdrukkelijk wordt geconfronteerd met verzoeksters verklaringen hierover, verklaart haar partner dat *“ja ook. Dat is een reden. Toen ze met mij was, zijn ze beginnen bedreigen omdat ze met mij was”* (administratief dossier, map landeninformatie, notities PO partner, p. 14). Voordien verwees hij enkel naar haar kledingstijl, het feit dat ze met een andere jongen sprak op straat en dat haar familie ervan verdacht werd afpersers te zijn als redenen waarom verzoekster zou zijn lastiggevallen door de Patrulleros Ronderos.

Ten overvloede stelt de Raad ook vast dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan blijken dat de Patrulleros Ronderos een dergelijke *“ethische code”* hanteren zodat niet duidelijk is waarom een deze bende specifiek verzoekster als gescheiden vrouw zou viseren omwille van een relatie met een andere man. Zo niet kan uitgesloten worden dat verzoekster in geval van terugkeer naar Guatemala met deze of ander bendes in Guatemala geconfronteerd wordt, stelt de Raad vast dat zij niet aannemelijk maakt dat zij omwille van haar ongeloofwaardig bevonden relatie met haar partner voor haar vertrek in de negatieve aandacht stond van bendes. Waar in het verzoekschrift wordt betoogd dat de stelling in de bestreden beslissing dat de Patrulleros Ronderos zich niet zouden moeien met privé-zaken, enkel berust op een veronderstelling stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing niet kan worden gelezen dat deze bende zich niet zou moeien met privé-zaken maar wel dat het onduidelijk is waarom zij verzoekster naar het leven zouden staan omwille van haar relatie met haar partner en dat de geloofwaardigheid van deze problemen hoe dan ook wordt aangetast door het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan de relatie van verzoekster met haar partner. Verzoekers betoog inzake de Patrulleros Ronderos kan, gelet op het voorgaande en op het feit dat zij verder ook geen andere landeninformatie bijbrengt waaruit iets anders zou kunnen blijken, niet tot een andere conclusie leiden.

De Raad stelt tenslotte vast dat in het verzoekschrift de bestreden beslissing ongemoeid wordt gelaten waar op goede gronden wordt gemotiveerd dat *“Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u op basis van de vermeende problemen die uw familie zou hebben gekend niet in aanmerking komt voor internationale bescherming (CGVS p. 10, p. 11, p. 13 en p. 14). Op basis van andermans problemen zonder meer slaagt u er namelijk niet in om een persoonlijke vrees voor vervolging te staven. Bovendien dient hier nogmaals vermeld te worden dat u deze problemen, die in 2017 aanvingen en tot op heden nog steeds voortduren, niet eens heeft aangehaald op de DVZ (CGVS p. 13 en p. 14). Dit doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van de feiten en aan uw vrees”* en met betrekking tot de door verzoekster neergelegde document van het openbaar ministerie: *“Het document van het Openbaar Ministerie heeft betrekking op de overval die u meemaakte. In het document staat dat u de overval slechts wilt aangeven, maar tegelijkertijd uw aangifte wilt laten seponeren en geen verder onderzoek wenst te laten voeren. (...) Hier dient namelijk te worden opgemerkt dat dit document louter is opgesteld op basis van uw verklaringen en niet is gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. U brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. U vraagt in tegendeel zelfs expliciet om geen verder onderzoek te voeren. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering kan aan deze aangifte, die niet meer bevat dan uw eigen verklaringen, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.”* De Raad stelt vast dat deze motieven correct zijn en steun vinden in het administratief dossier en worden bij gebrek aan enig concreet verweer in het verzoekschrift overgenomen door de Raad.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster geen enkel concreet verweer voert tegen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing zoals hierboven uiteengezet en verder besproken.

Verzoekster beperkt zich immers tot het louter volharden in haar relaas en een theoretische uiteenzetting over de studie die door het Europese Asielagentschap EASO (heden EU AA) werd gepubliceerd en de vier indicatoren bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, zonder daarbij evenwel concreet aan te geven op basis van welke aspecten zij meent dat ten onrechte werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar relaas. Uit het voorgaande is gebleken dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen de kern van haar vluchtrelaas betreffen en dat zij deze steun vinden in het administratief dossier. Dat er bendes actief zijn in Guatemala die zich schuldig maken aan afpersing van handelaars en dat deze bendes macht en invloed hebben wordt niet betwist en blijkt ook uit de beschikbare landeninformatie. Dit kan niet volstaan om te besluiten dat zonder meer aan verzoeksters verklaringen over haar relatie met haar partner voor haar vertrek uit Guatemala, haar betrokkenheid bij de confectiekleding zaak van haar partner en diens broer en de afpersingen en bedreigingen door de Patrulleros Ronderos, geloof kan worden gehecht. De hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden, die verder als dusdanig op geen enkele manier betwist worden door verzoekster, ondermijnen integendeel op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van haar verklaringen en de voorgehouden problemen. Verzoeksters betoogt dat de commissaris-generaal te veel gewicht heeft gegeven aan de tegenstrijdigheden en te weinig aan de landeninformatie over Guatemala, dat uit de landeninformatie blijkt dat de bendes een grote invloed hebben op het dagelijkse leven en zich schuldig maken aan afpersing en dat het weigeren van een eis van de bende wordt gezien als een daad van verzet, is dan ook niet dienstig.

Waar verzoekster ter terechtzitting nog wijst op het feit dat zij, haar partner en diens broer elk afzonderlijk zijn gehoord en dat het daardoor logisch is dat er tegenstrijdigheden worden vastgesteld, kan de Raad slechts vaststellen dat zij daarmee de vastgestelde tegenstrijdigheden die aanzienlijk zijn zoals blijkt uit wat hierboven werd uiteengezet, niet weerlegt. Waar zij stelt dat haar dochter die nog in Guatemala verblijft gevaar loopt en dat de enige reden waarom zij nog niet teruggekeerd is om haar er weg te halen is dat haar sociaal assistente haar gezegd heeft dat zij niet meer zou kunnen terugkeren naar België, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster zich beperkt tot loutere en vage beweringen die op geen enkele manier worden gestaafd. Dat zij reeds IOM had gecontacteerd om vrijwillig terug te keren maar dat zij om dezelfde reden hiervan heeft afgezien, wordt evenmin gestaafd. Indien dit inderdaad het geval zou zijn blijkt hieruit in elk geval dat verzoekster initiatief nam om vrijwillig terug te keren, wat mede gelet op het voorgaande, niet strookt met haar verklaring dat zij vervolging vreest door de Patrulleros Ronderos.

Gelet op het geheel van voorgaande overwegingen, stelt de Raad vast dat verzoekster de door haar voorgehouden afpersingen en bedreigingen door bendeleden in Guatemala niet aannemelijk maakt omdat haar verklaringen hierover, gelezen samen met de door haar voorgelegde documenten en in het licht van de beschikbare landeninformatie, niet geloofwaardig zijn.

Hieruit volgt ook dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoekster het voordeel van de twijfel niet kan gegund worden.

Indien, zoals *in casu*, geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekster ingeroepen vervolgingsfeiten, is een verder onderzoek naar het vervuld zijn van de materiële bestanddelen van de vluchtelingendefinitie niet langer noodzakelijk.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Guatemala zou hebben gekend.

6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ, C-285/12, *Diakité*, 30 januari 2014, pt. 30; HvJ, C465/07, *Elgafaji* (GK), 17 februari 2009, pt. 43). Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in Guatemala wijdverspreid en ernstig is. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ, C-465/07, *Elgafaji* (GK), 17 februari 2009, pt. 34; HvJ, C-901/19, *C.F. en D.N.*, 10 juni 2021 pt. 26).

In casu blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat het bendegeweld in Guatemala, voornamelijk gepleegd door Barrio 18 en Mara Salvatrucha, hoe wijdverspreid ook, uit zijn aard en of vorm waarin het plaatsvindt, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Dat de situatie in Guatemala zo zou zijn dat het bendegeweld een hoog percentage van de bevolking treft, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Guatemalteekse samenleving en het Guatemalteekse grondgebied, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Guatemalan society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 57). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals geld, wraak, macht, et cetera. Het geweld dat de situatie in Guatemala zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In die zin wordt in de bestreden beslissing terecht aangehaald dat nergens in de UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, na analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Guatemalteek een complementaire vorm van bescherming te bieden maar dat elk beschermingsverzoek op zijn eigen merites moet worden beoordeeld.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat er heden in Guatemala sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ, C-285/12, *Diakité* (GK), 30 januari 2014).

Bij gebrek aan een gewapend conflict en/of willekeurig geweld in Guatemala, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen informatie bijbrengt met betrekking tot de veiligheidssituatie in Guatemala die anders doet besluiten en dat zij de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet ongemoeid laat.

7. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoekster de beweerdde problemen met de Patrulleros Ronderos niet aannemelijk maakt gelet op de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen hierover. Bijgevolg is verzoeksters verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. Wat betreft de door verzoekster aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster op het CGVS werd gehoord.

Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoeksters land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

9. Met betrekking tot de door verzoekster ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoekster blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Zij is immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET